

Chiến Trường Công-Sơn! (trợ-thợ).

Hồi còn ở miền Nam nói về ý-thức-hệ, cá-nhân
tôi ít nhiều cũng hiểu về chủ nghĩa Công-Sơn, thời còn
Tống-Thống Ngô-Dĩnh-Diem vẫn đề-tâm-lý-chiến-khai-thành-
công những cái chế-đoàn-sơn này tại miền Nam nhất là
chế-đoàn của Nguyễn-văn-Thiện qua thời-nạt-chủ-lo-bê-
phái, tham-nhũng, quồng-máy-Tâm-lý-Chiến-dịch-đặt
ra cho có lệ, chẳng gây được tại-động-trong-quân-chúng,
trong khi đó kẻ thù biết khai-thác-triệt-đề-vườn-đoàn-này
gây cho nhân-dân miền Bắc chỉ biết còn thù chúng tôi là
đã tiếp tay cho Mỹ tàn-hại-cảnh-khố-hiện-tại. Lớp-thanh-
niên-miền-Bắc không biết sự-lừa-bịp của cấp-lãnh-đạo
mới mang một lý-tưởng thật vững-chắc là đánh cho
« Mỹ cút, Ngụy nhào » để giải-phóng đất nước đem lại
an-âm cho toàn dân cả hai miền nhờ vậy mà tập-
đoàn Hồ-Nội-Đã chiếm-tron miền Nam một cách dễ-dàng
và cũng chính vì sự-lừa-bịp đó mà hiện nay bọn lãnh-
đạo Hồ-Nội đang tự-cổ-lập, dân chúng cả 2 miền hoàn-
toàn không còn tin-tưởng, thế-giới đang lên án-gắt-gas
những hành-động-lừa-chieen và phi-nhân-quyền của chúng

Đôi-đôi chúng tôi những người được chế-đoàn
cho « TÂY NÀO » sau khi miền Nam bị chiếm, chỉ độc có biết
sống trong bốn bức tường và hàng rào kẽm-gai của nhà
tù hoàn-toàn không biết gì về-khỏi-bên ngoài mà chỉ
biết nhồi-nhét, học-tập và nghe những lời nói hay-ho

về chế độ Xã-Hội Chủ-Nghĩa từ những các Tên Lạ-Bộ, mà
lạ ngay ngay Miền Bắc không còn giai-cấp, mọi người
hoàn-toàn bình-đẳng, ngay đến trẻ con cũng có luật lệ
riêng bả-vệ chung. Các từ ngữ có thể sau 21
năm ~~thời~~ ngoài ấy cũng có nhiều thay-đổi, nhưng sự
thật không phải vậy, đến tôi thấy dân trên khi đặt chân
đến miền Bắc Xã-Hội Chủ-Nghĩa mới từ miền-lành là trái-
tim của thế-giới với những người dân lam-lữ, những
đứa trẻ gầy-guộc, đường phố hoang-vắng, nhà cửa cũ-kỹ
không hề được sửa chữa và để trả lời những câu hỏi
đẹp do các tên cán-bộ mới như vết, là sau 5 ngày đến Yên-
Báy tôi hiểu-biết đi vào thiên-đường Cộng-Sản, tôi đã gặp
những người dân có trình-độ qua thấp kém, những đứa
trẻ chỉ mới 4, 5 tuổi đã biết chữ rất là sành-sõi,
trên tường của các trường tiểu học thấy những hàng chữ
viết bầy-bà (mặc dù là còn sai lỗi chính-tả) chỗ nào
cũng có.

Thường mỗi ngày chúng tôi được dành thời-điểm
lưu ý ở giờ sáng để tập thể-dục, với khí-hậu mùa xuân vô-
cùng khắc- nghiệt sau ngày nắng cháy da, ban đêm lại lạnh
rợn, hàng đêm chúng tôi chờ nghe 3 tiếng đồng hồ là
những vì sao rơi xuống trong khi chủ-tiêu lao-động
mỗi ngày mới gần-tối, họ làm việc chúng tôi có
những-vấn đề phát-quang thật là nhiều cái đời-chung
quanh trau đi trong sự cần-thiết gặt hái thành-quả,
còn tôi mới đến người là học sinh mới ngày, những chúng ta

không nên ném trong tay người không để người, một người
làm được, trăm người làm được và nhiều người làm được
thì làm sao xây dựng Nhà - cũng là một người. Một người
kết luận sau cùng của bản là để giúp cho người
phản ~~đối~~ cái tay. Tiền là trái quyết định kỷ luật 7 ngày
cùng một lần không thể có kỷ luật 9 Kg một
tháng.

Sau khi vận động trong tay đã hoàn tất chúng tôi
bắt đầu đi vào công việc mới, lấy tre cho nông nghiệp chỉ
tiêu mỗi người 70 cây một ngày đúng hình từ 6 → 8 cm
dài 6 m, muốn lấy được tre chúng tôi phải băng qua một
hải ngàn núi và phải chèo núi gần suốt để khi
chặt xong đóng bê cho xuống nước kéo về chỗ nếu vào bộ
thì đến tới vẫn chưa thể xong chỉ tiêu được, đây là
thời kỳ mà chúng tôi đổ mồ hôi nhiều, thường đã bị
thường vì thiếu kinh nghiệm một phần cố gắng chặt thật
nhanh cho kịp giờ về nên khi chặt đứt ngang gốc tre
cây tre lao vào người, còn nếu chặt không đứt, cây tre
tước làm hai bắt vào mặt mà tre nửa khi chặt đứt nó
sắc chẳng kém gì dao. Vào rừng ngoài thú dữ chúng tôi
còn sợ vật rừng khi nó cắn vào thì rất đau, ở vết cắn
sẽ chảy máu tươi chẳng làm sao cầm được những phải
chấp nhận vì để ý bắt vật thì làm gì còn giờ hoàn tất
chỉ tiêu, có những buổi chiều về đã có anh em ao
quan loang - lổ máu, mặc dù chỉ cần chặt tre coi vậy
chứ còn nhẹ hơn công việc đánh tranh, nơi đánh tranh chúng

tôi cứ tưởng giống như trong Nam là cắt cỏ tranh về
kết lại thành tấm lợp, như những s' đặng khác phải đi chặt
mùa về cắt ngắn, đập dập ra rồi kết lại thành tấm
dài 1m2 rộng 1m, mỗi người phải làm 28 tấm một
ngày, công việc này chúng tôi phải bỏ giờ nghỉ trưa để
ăn cơm, vừa làm vừa ăn thì hết giờ mới được 25 tấm.
Nhiều người nghỉ tôi kể chuyện đã hỏi: - Nếu ta không làm
được thì sao? Đối với Cộng-Sản về như thế này thì không
có những đối với bạn-tam chúng rất là hay cũng như có
rất nhiều mùa-kẻ đi giết người. Trong đội có 100 người
mà hơn mười người không đạt chi tiêu, công việc dần
tiên là người kiểm-thảo, phân công anh em sau một ngày
dầu tắt mặt tối muốn được nghỉ sớm đội chửi văng mà lại
phải nghỉ tôi khuya nên đi bụi-bột quay ra lên ăn bạn
mình (chiều chiều sờ thời) với cộng-sản chỉ cần một ý
kiến là đủ lại mọi người vào giờ trao theo ý muốn của
chúng, tên Cán bộ chỉ cần hỏi là có ai phản đối ý kiến
vào qua không, chửi chửi chẳng ai dám mà không ai
phản đối lúc là đồng-ý cười cũng là người có lỗi
phải làm tờ tự-kiểm nhận lỗi theo lời cam-kết
cho phụng-hướng tôi, hình phạt sau cũng dành cho
người mà chúng gan tráng lao động là cầm viết thư
thăm hỏi gia đình, cưới vô hạn định, ăn tiền chuẩn
9kg/tháng. Chúng tôi sinh ra và lớn lên trong xã-
hội Á-Đông Tự-Do nên tính-cảm gia đình rất là quan-
trọng, cha mẹ, vợ con, anh em là niềm vui là hy-vọng

Công-San biết được điều đó nên áp dụng biện pháp không phát giấy, tem thư để liên lạc với người thân mà chúng cho là hữu hiệu nhất.

Công việc thanh thanh chưa chấm dứt lại có lệnh đi lấy vầu, vầu là loại tre rất lớn có đường kính từ 15 → 20 cm, dài 13 → 14 m, chúng mọc đan vào nhau ở các sườn núi, chỉ tiêu 8 cây một ngày, lấy được một cây vầu rất là khó khăn vì thường là chặt đứt gốc rồi những cây vầu tồng-teng giữa hai sườn núi lại phải chặt cây khai làm sao cây phải đổ xuống vực rồi mới tú vác kéo lên để vác về trại, mỗi lần chỉ vác được một cây vì thân cây quá dài mà dây leo chằng chịt. Tôi khi phải cạy gốc chui theo cây hàng để kéo ra, và phước cho những anh nào chặt phải cây now về đến trại bị loại ra là hôm sau ngoài chỉ tiêu tám cây còn phải chặt thêm cho đủ cây non ngày hôm trước.

Thời gian này anh em bắt đầu bệnh loạn vị kiệt lực và thiếu vệ sinh, số là sau khi kiểm tra đồ đạc lần đầu mỗi người được giữ lại hai vật dụng cho sinh hoạt hàng ngày, một để đựng nước và một để đựng cơm. Khoảng hai tuần lễ sau vào buổi chiều hết giờ lao động ở đội 2 bắt đầu bị mất một con dao đi rừng, ngay tối hôm đó 200 người của cả hai đội phải lấy nửa kho lương được vào rừng tìm kiếm con dao bị mất nhưng tìm kiếm đến 2 giờ sáng vẫn không thấy, chúng tôi được lệnh về trại tập hợp, tối đó trích thêm tên trại

trường nơi chuyên, sau một hồi vòng - vo luôn điều công -
sản hân kết. luôn mỗi ngày mai con dao không thấy,
thứ là sẽ có người trên trái nên đã có. Trích lại chữ
không phải mất, chẳng biết hân nơi thật hay đơn
chẳng mà 2 ngày sau Anh Bình và Anh Ghênh thuộc
đội 2 thôn thật, thế là chúng tôi lại được lệnh đem đồ đạc ra
đề kiểm tra, lần này tên chính trị viên ra lệnh ai
có đồ dùng bằng sắt, bằng nhôm phải nộp cho trại,
các anh được quyền giữ đồ dùng cầm và nước bằng nhựa
lại, đa số anh em chúng tôi qua kỳ kiểm tra trước
phần nhiều giữ lại hai lòng GHI - GÔ bằng nhôm để xử
dụng cho tiện lại bên, lần này bắt nộp thế là phải
của ông tre để đựng cơm và nước, chúng tôi có đưa
ý kiến nếu trại thu sẽ không còn đồ dùng nữa, tên
chính trị viên mới đề các anh giữ đồ nhôm là giúp các
anh trên trại ảnh hưởng đến việc học tập, các anh phải
khải phục, ngày xưa chúng tôi đánh Mỹ của nước còn
gặp khó khăn gặp trăm lần các anh bày gỡ. Chính vì
đúng nước bằng ông vắn, ông tre mà bị đi tiêu chảy
hàng loạt, nhiều anh em còn đề dành ngô, bữa trưa
để lại mấy chục hạt cho buổi chiều rồi buổi chiều
lại để ra mấy chục hạt cho buổi sáng ngày hôm sau
vì tính mấy chục hạt để dành cộng thêm mấy chục
hạt buổi sáng được hơn trăm hạt ăn vào mới đi làm
mới, họ thuê thì chẳng giải quyết được gì chỉ là
một hình thức đánh lừa bao tư mà thôi.

Chương trình lấy vầu được tam ngừng để chuyển qua đập đập, ở đây có một thung-lũng chung quanh lỗ núi rộng, khoảng một mẫu, chỉ có một đường thoát nước duy nhất giữa 2 cái núi, chúng tôi phải cuốc vỡ đèo đá của 2 ngọn núi đó xuống để lấp khoảng trống ngăn nước lại những bãi lầy của chúng tôi lúc ấy không đủ để tưới đã ngấu đập được chỉ qua một trận mưa tất cả công-lao của chúng tôi đã trở thành công dã tràng không còn không kém. Việc đập đập bị thất bại chúng tôi được lệnh đi chặt cây về làm nhà kho vì qua 3 đợt làm cỏ, lúa bắt đầu trở đồng-dồng, nghe tin làm nhà kho chưa lúa choáng tôi ai cũng hy-vọng mùa gặt này thế nào trái cũng bội-dưỡng cho một hai bữa được ăn cơm những mọi hy-vọng "TO LỚN" đó đã hoàn-toàn tắt ngấm khi còn nhà kho hoàn tất với một lệnh chuyển trái để bước vào đoạn đường mới "VINH-QUANG" gặp mỗi lần những đoạn đường đã đi qua.

Được khi chuyển trái một ngày sáng tôi được lệnh vào rừng chặt tre loại lớn của thành sừng dài khoảng 8, 10 và lấy lá cây to bẻ về nộp tại nhà kho. Đúng 3 giờ sáng chúng tôi được đánh thức dậy thu dọn đồ-dùng cá nhân tập-hợp tại sân trái để nhận lệnh đi-chuyển, tách thân tên trái trưởng niên chuyển, hẳn nơi ở đây không còn điều-kiện cho các anh học-tập nữa nên trái quyết-định đưa các anh đến nơi có đủ điều-kiện hơn để giúp các anh học-tập mãi cho bằng Triền-Lê, tôi

Sẽ đưa các anh đi lấy trái mudi, đã bỏ các anh về đi về, từ
bỏ ít ở lại với ông Trai - phò để thăm - hoạch hua - màu
đem lên cho các anh dùng, hẳn chỉ vào các ông tre và
nơi các ông này dùng hạt giống, còn các lại tuổi để
giải đồ ăn cho hạt giống. Đến 4 giờ chúng tôi được phát
tiêu chuẩn ăn và vào trái, ngoài hai anh đã chết với 30 anh
ở lại chúng tôi còn khoảng gần 170 người được chia làm
4 toán, mỗi toán mang theo 4 ông tre còn lá cây mang to-
do, khi chúng tôi hạ tới đường đèo có 4 xe MOLOTOVA
đầu sơn, cứ hai người chung một cái cang để lên xe, mỗi
xe 40 người, ở trên xe được trang bị một thùng không, một
hộp thuốc 20 lít để dùng cho việc vệ sinh, xe chạy
toàn đường đèo, tôi đi rất nhanh, mỗi lần thấy
chúng tôi dồn thành một cục tay người nào cũng thấy
trật khớp máu do loại công được uốn vũ hơn bằng sắt 6 ly
Lúc đầu mọi người còn cố gắng không đi vệ sinh mà cái
thùng ^{chỉ} dùng để ở ở phía sau cùng có 30 anh em bị chột
bụng bắt buộc phải xử dụng, đến trưa cái thùng đã quá
màu, các ông này không phải đi từng hạt giống như tôi
trai - trưởng nơi này sang mà là đi đi - đi - đi, còn là xây dựng
thay giày vệ - sinh, cứ mỗi lần xe dừng là mỗi lần
phân với nước tiểu lần từ - tượng những chàng đi còn sức
đầu mà đi "y" cứ nhắc lại cho hôm thôn muốn ngả đầu
thi - ông.

Khoảng chiều chúng tôi đến LẠO - CÀ vào trại mới
vào xuống xe chúng tôi thấy rất nhiều tên công - an với áo vàng

Tổng dân, ngó lên công trại thấy hai chữ PHONG QUANG,
kể từ giờ phút này chúng tôi được chính - thức giao
cho những tên cai tù chuyên - nghiệp, lúc này chúng
tôi trông thấy tên trại trưởng cũ đang phân - tron với
tụi đồng - an song - cũng chẳng ai buồn đi ý đến những
lời sang hân dơn cả vì chúng tôi đã quá quen với sự
dối trá do miệng lưỡi của những tên lỏng - lỏng nhất là
những tên lỏng - lỏng mang danh mai Việt - Nam.

Đối với những tên lỏng - lỏng cai tù chuyên -
nghiệp chúng có lối tổ chức chặt - chẽ hơn, mỗi người
được nghĩ một tuần lễ làm lý - lịch trích ngang, trích dọc,
chúng tôi được phân - loại dựa vào các tội. Tôi ở một
trung các tội vận - chuyển, mỗi tội từ 40 → 45 người,
cứ 4 người kéo một xe cải tiến để lấy cát từ suối lên,
chỉ tiêu cho mỗi xe sáng 4 chuyến, chiều 3 chuyến, số
đi chúng cho 4 người một xe vì đường đi rất khó khăn,
phải kéo xe qua 2 con suối và một đoạn đường lầy - lội,
bốn người chúng tôi cứ 2 người ngóm mình dưới nước
lấy cát chuyên lên cho 2 người kéo xe cát vào xe, khi
qua 2 người dưới nước qua thì 2 người trên xuống
thay, cứ làm như vậy tới khi xe đầy cát mới kéo về
trại (việc lấy cát bằng cái tay chân dưới dòng nước với
lấy tay đưa cát vào), chúng tôi rất bị những ngày
mưa lâm râm, nước suối trở nên lạnh ngắt phần mưa
thấm vào người nên đang vào lát cứ như vậy trên thân thì
cũng giống như có kim châm vậy. Nơi chúng tôi lấy cát

là một mẩu thuốc đã có đông lâu da mục sũng những đã
bỏ đi từ lâu nên hai lá lột mục rất nhiều một loại lá này
đẻ dùng làm gra. vì nấu với cá bắt hoặc bóc thịt bỏ ra nướng
thì ăn rất ngon những nên chỉ ăn một mình ăn rất là
khó nuốt, tại quá đói nên nó vẫn là món hấp-dẫn vì biết
chắc là ăn không chết, muốn được phép hai lá lột chúng
tôi phải cố gắng làm thật nhanh để đủ khoảng 5 → 10 phút
sau đó cử đại-diện lại xin tên Can-bộ hẳn đồng ý nên hai
đem về ăn sũng, mặc dù phải nhấm nhát mà nuốt những
ít ra cũng đành lửa được bao tử trong vài giờ.

Thời gian đến khai phong-quang ít lâu là bước
vào mùa đông, phải đối diện trực-tiếp với thức ăn mới
thấm-thía hai chú cò-hàn, ngày nào lạnh quá chúng
tôi không phải đi lấy cát mà thay vào làm ruộng, bởi đầu
còn nhiều người bỏ đi, biết khi nào qua nhiều củ mọc lên,
cuối 5 → 7 nhất là nhấc chân lên lấy tay vuốt cho đi
hết ra, như thân-hình thật thảm-thương, mọi người giống
như những bông hoa, nhấc chân lên thấy nặng-ỏi, mấy
năm rồi chưa một ngày được ăn no trong khi loài sơn-trong
được đem xuống nuôi heo và nuôi cá để phục-vụ cho cán-bộ,
thấy củ khoai củ bần chúng tôi thật thêm-thường những
không ai dám ăn một củ vì lúc nào đang sung AK cũng cần-sang
đặt lên người chúng tôi với tất cả cơn-khó.

Nơi về-Đến của tôi, tên Can-bộ lấy ra ba
người để lên lương khoai, chủ-tiêu của ba người được
chia cho đói nhân-lãnh, như vậy là các lương khoai lang

ấy thuộc tôi nên mọi người trong chỗ này hy vọng
khi thảo-hoach ít ra cũng được 1/3, thế rồi ngày thảo
hoach cũng đến, chiều hôm trước tên cán-bộ mới là
ngày mai tôi sẽ đi khỏi, tôi hôm đó anh em bàn luận
với anh đại-diện tôi tôi khuya và kết-luận sau cũng là
sáng anh đại-diện đi nghỉ với cán-bộ cho đi từ từ, đến
đó ai cũng nắm anh thấy mình được an toàn lắm, sau
giờ thì lúc chúng tôi trong chỗ này chúng tôi giờ đi làm
đồng để được biết ý-kiến của tên cán-bộ. Sau đó đồng
đã tôi vẫn với về mặt làm li-ha về quan-trọng hàng-
ngày tên cán-bộ vẫn như hôm đó, hẳn là anh em đi
người theo theo một xe cái tên theo hẳn còn tất cả
đội do tên cán-bộ với trong dân đi lấy vật như thường. Ở
bên đó đồng hôm đó chúng tôi ở gần làm thật nhanh
để có thì giờ về nhà phân-khoai của mình như mọi
ngày-huân-tuân tất-lim khi gặp 4 anh đi đi khỏi
về cho biết là khoai rất nhiều cả những tất cả chỗ ruộng
chúng tôi hết rồi, bên anh em có đi nghỉ với tên cán-
bộ cho lúc mỗi anh em một củ, hẳn anh là phân-trưởng
khoai vẫn qua thôn tiêu-chuẩn của gia-súc còn tiêu-chuẩn
của các anh đã có nhà anh cấp-phát với, trưa hôm đó
về phòng cho ai ngủ cả nên lại đi nghỉ anh đại-diện
tôi chiều nay đi làm với lại với tên cán-bộ cho lúc
là vậy, đi nghỉ này hẳn đồng-ý với cho 2 người ở lại
nhất là lúc cho tôi, tôi hôm đó chúng tôi mỗi người
được một chén rau luộc và một chén nước luộc, nước

dù chỉ có vậy song đối với các đời khác coi như đời tôi được may mắn hơn nhiều rồi. Đời con anh ngày nay mới về Trại Bùn con bộ phát động phong trào lao động, đời tôi Công Sản ngày lễ là ngày làm việc gấp 2 để ăn mừng thì đời ngày nay thành lập đảng chỉ tiêu bình thường là 10, ngày ấy phải làm được 20 để dâng lên Đảng bởi vậy e hướng tôi là nhất là những ngày lễ em e hướng. Qua hai tuần lễ phong trào lao động chấm dứt để được kết, tôi trai trưởng mới phong trào vẫn qua đạt kết quả tốt, trai quyết định bỏ những khoai mì tưới cho các anh mỗi anh một ký-lô chừa lúa, được chia làm 2 đợt, đời này có danh sách trước bởi được trước, đời tôi được đợt 2, thường khoai mì phải bóc vỏ mỗi lúc những anh em mới mới bóc vỏ chỉ có 700 gram thôi nên để nghỉ rửa sạch rồi luộc, bỏ khoai luộc được phát vào bữa chiều, sau khi ăn xong cả ngàn người trắng độc, có đứa la-liệt, lúc đầu tôi tự ý chữa bằng cách cho uống nước tương nhưng đến gần sáng anh Võ-Nghê thuộc đời xây dựng hát thơ nên tên trai trưởng phải nhờ ty y-kê địa phương đến để trị liệu. Sau lần trắng độc do các đời cũ lại bị cúp bởi được, mặc dù là thấy người chết trước mắt những ai cũng tiếc kẻ lại sau mình lại không may mắn ở các đời được bởi được trước để khỏi bị thiệt thòi.

Mùa đông đã rồi, ngô không đủ ăn, áo không đủ mặc, nhìn chung đời lúc đó thật tham uất đến cả có ra loại rút vào sau cùng là ngồi bó gối chờ

đến sáng đi lao động họ được phép đốt đồng lửa nhỏ
để sưởi tay sau đó mới làm việc được, vì mưa đông nên
có khi được ăn bánh lứt thay cho ngô luộc, tiêu chuẩn
mỗi cái bánh là 250 gram những đầu có phải vẩy bột
đem hơi nước hơi luộc mà chưa nấu 200 gram, có
nhiều người đã dùng cái bánh này để kéo dài thời gian,
không phải đi ngủ bằng cách lau cái bánh cắt thật nhỏ rồi
nuốt hết vào một rồi xếp tên từng người thân, đầu tiên
tên ông Nội bà Nội, tên cha tên Mẹ, tên anh em, tên
vợ, tên con v...v rồi dùng một cái xiên thật nhỏ ăn
từ tên người nhỏ nhất ăn lên, ăn hết đến tên người
thân sau cùng là cũng 12 giờ khuya xong uống thêm
cố hỏn lít nước lạnh là bụng lành - lành, nằm một
chút lạnh quá lại ngồi dậy, cứ 2, 3 đợt như vậy
là tới giờ đi làm.

Đến đây là được nửa đoạn - đường
của gần 7 năm trong ngục tù Cộng - Sản, đoạn đường
còn lại là đoạn đường "Vinh - Quang" gặp bởi tôi có
gắng điều tra thật trung - thực và thật đầy đủ trong
những loạt bài kể tiếp với hy - vọng để những ai còn
mơ - hồ về thiên - đường Cộng - Sản hãy nghĩ lại đi
cũng chẳng tôi có tiếng nói bất - buộc cho Cộng - Sản
Hà - Nội phải cải - xét đến việc tha những người lính Việt -
Nam Cộng - Hòa đang lòng - khải - khải, vô - vọng trong các
nhà tù được Cộng - Sản che đậy lòng - đen - tử - hoại
mày "TRẠI CÁI TAO" (8)